

Защо анархистите не гласуват?

Превод: 20.03.2017 г., оригинален текст: 1885 г.

Предизборният цирк тече отново с пълна сила. Паляци с различни окраски се надпреварват да омайват със захаросаните си лъжи гладния за промяна народ. Така желаната промяна обаче, никога не успява да се побере в изборителните урни, нито пък да дойде с поредното правителство. От зараждането на модерната държава, от създаването на републиката, заменила абсолютния монарх, изборите за нова власт винаги са събуждали народните страсти. Уви, малцина са съзрели измамната илюзия, че гласуването може да доведе до съществена промяна. Както казваше леля ви Ема Голдман – “Ако изборите променяха нещо, щяха да ги забранят!”

*Ще споделим с вас кратък текст за гласуването, написан от видния френски географ, хуманист, революционер, и класик на анархическата мисъл, Елизе Реклю, за списание *Le Revolte* през 1885 година. Посланието му е актуално и днес, и винаги ще е, докато хората продължават да се надяват на спасение отвън, прехвърляйки отговорността за живота си в чужди ръце. Ето го и него:*

“Всичко, което трябва да се каже за гласуването може да се обобщи с няколко думи.

Да гласуваш, значи да се откажеш от собствената си власт. Да избираш господар или много такива, за кратък или дълъг период от време, означава да се откажеш от собствената си свобода. Бил той абсолютен монарх, президент или обикновен представител на властта, кандидатът, който издигаш на трона или стола, винаги ще бъде твой господар. Ти назначаваш хора, които ще са „над“ закона, тъй като те пишат законите и тяхната мисия е да те накарат да им се подчиняваш.

Да гласуваш, значи да си будала. Това означава да вярваш, че хора, подобни на теб, с удрянето на камбаната, внезапно ще придобият способността да знаят и разбират всичко. Избраните от теб представители трябва да решават и гласуват закони от всякакво естество, от производството на кибритени клечки, до производството на военни кораби, от подрязването на дърветата, до изстребването на червенокожите или чернокожи общности. Може би вярваш, че тяхната интелигентност нараства пропорционално на разнообразието от задачи, които те трябва да решат, но историята учи, че се случва обратното. Властта винаги покварява, а ораторските изпълнения предизвикват изумление. Събранията в парламента неизбежно потъват в посредственост.

Да гласуваш, значи да подготвиш измяна. Няма съмнение, че избирателите вярват в честността на кандидатите, за които дават гласа си, и те може би са прави първия ден, когато избраните представители са все още под еуфорията на отминалата надпревара. Но всеки ден има своето утро. Веднага щом обстановката се промени, хората също се променят с нея. Днес, кандидатът смирено ти се кланя, а утре, изправен прекалено на високо, ще ти каже „къш“. Като просяк, той молеше за гласове, а сега ще ти нарежда. Когато работник е назначен за управител, може ли да остане същия, какъвто е бил, преди да получи благоволенieto на шефа? Не се ли научава пламенният демократ да скланя глава, когато банкерът благоволи да го покани в своя офис, или когато царедворците го удостоят с честта да разговарят с него в коридора на царския дворец? Атмосферата в тези среди не е здравословна и подходяща за дишане, тя е корумпирана. Когато пращаш представители в тази мръсотия, не трябва се учудваш, че те биват покварени.

Следователно, не се отказвай от властта си. Не оставяй съдбата си в ръцете на неспособни хора и бъдещи предатели. Не гласувай! Вместо да поверяваш собствените си интереси на други лица, защитавай ги сам. Вместо да назначаващ законотворци, които да определят бъдещия начин на действие, решавай ти и действай сега! Възможностите изобилстват за хората с добра воля. Да оставяш на другите отговорността за твоите действия е малодушие.”

Елизе Реклю

bg.anarchistlibraries.net

Защо анархистите не гласуват?

Превод: 20.03.2017 г., оригинален текст: 1885 г.

Извлечено на 28.06.2024 г. от

<https://web.archive.org/web/20240628003639/https://katarzis.org/zashto-anarhistite-ne-glasuvat/>

bg.anarchistlibraries.net